

תפ"ח (תל אביב) 18-02-54462 - מדינת ישראל נ' שאול פרץ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 18-02-54462 מדינת ישראל נ'
פרץ(עוצר/אסיר בפיוק) ואח'

תאריך:

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף, אב"ד
כב' השופט דורון חסדי
כב' השופט אריתת קלמן ברום
המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עזה"ד גיא רוסו

נגד

הנאשמים

1. שאול פרץ
עו"י ב"כ עזה"ד מיקי חובה, ניר זנו וזהבה קרן
2. משה בן שמחון ז"ל - ענינו הסטיים
3. יוסף חיים ויצמן
עו"י ב"כ עוז"ד אסתר בר-ציוון
4. עדיאל לויין
עו"י ב"כ עוז"ד עמית שלף

גזר דין

כתב האישום ותמצית פירוט ההליכים:

1. בתאריך 25.2.2018 הוגש נגד הנאשמים 1 עד 3 ושני אחרים, כתב אישום בגין רצחתו של המנוח יוסי שריקי ז"ל, תוך ביצוע עבירה על פי סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק") ועבירות סחיטה בכוח וקשירת קשר לביצוע פשע על פי סעיפים 427 ו-499(א)(1) לחוק העונשין.

נאשם 4 הואשם בעבירות החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, על פי סעיפים 144(א) רישא וסיפה ומנתן אמצעים לביצוע פשע, על פי סעיף 198 (א) לחוק.

במשך למעלה מ-6 שנים, לאחר שהנאשמים בתיק הנוכחי, הוכיחו את המioxide להם בכתב האישום ולאחר שבית המשפט שמע את כל ראיות התביעה וחלקו של ראיות ההגנה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בסיווע של שופט מגשר ובגדרו תוקן כתב האישום. במסגרת ההסדר הציגו הצדדים בפני בית המשפט גם הסכמה לפרטוי ענישה מוסכמת במרוב פרטי העונש.

2. תלאות רבות שפקדו את בית המשפט ואת הצדדים במהלך ניהולו של תיק זה. ישיבות רבות שנקבעו לשמיית ראיות בוטלו חלkon, יש לומר, בשל קשיים אובייקטיביים וחילק בגין התנהלות הצדדים, בעיקר של הגנה. בין אותן תלאות, נציג את תקופת מחלת הקורונה, חילופי סניגורים, מלחמה, מחלות קשות שפקדו מי מהנאשמים או סניגוריהם ואחרות ולא נכבר מילימ בעניין זה.

3. בסופה של יום, כאמור, הציגו באי כוח הצדדים בבית המשפט כתוב אישום מתוקן בשנית ובו הורשעו הנאשמים, על פי הودאותם, בישיבת יום 16.7.24 ולפיו, בפרק המבוא, נקבע כי:

בין הנאשמים, עמי מיארה (להלן: **מיארה**) וניקו חיימוב (להלן: **חיימוב**) קיימים קשרי חברות הדוקים.

נאשם 1 עסוק בין היתר במתן הלואאות. במסגרת עסקיו השונים נהג הנאשם ובשליחותו, בין היתר, שימש חיימוב כנהג עבורו נאשם 1, מיארה ונאים 2 ו-3 נהגו לאבטח את נאשם 1, במסגרת פגישות שונות אותן קיימים בהזדמנויות שונות ובתדרות יומיות.

4. לנאשם 1 סכסוך קיימים ומתרחש עם אחר (להלן: **"האחר"**).

5. עובר לתאריך 15/1/18 היה יוסי שרייקי ז"ל, בקשרי חברות הן עם الآخر והן עם נאשם 1. במספר מועדים שאינם ידועים במדויק, נפגש נאשם 1 עם המנוח בנסיבות של מיארה ואחרים שזהותם אינה ידועה ודרש ממנו כי ינתק את קשריו עם الآخر. דרישתו של נאשם 1 גרמו למנוח לחש וחרדה אותן נהג להביע בפני אשתו והורי.

בפרק העבודות פורט בכתב האישום המתוקן כי, במועד שאינו ידוע במדויק ועל רקע קשריו של המנוח עם الآخر גמלה בלבו של נאשם 1 החלטה, עובר לתאריך 18/1/14, לפגוע במנוח בכיר שירה בו ויגרום לו חבלה חמורה (להלן: **"התוכנית"**).

כדי להוציא את התוכנית לפועל קשור נאשם 1 עם הנאים 2,3, מיארה וחיימוב לגרום למנוח חבלה חמורה באמצעות ירי (להלן: **הקשר הפלילי**).

במסגרת ה"קשר הפלילי" ולשם קידומו התקשר נאשם 1 אל המנוח בתאריך 18/1/18 בשעה 17:59 והשניים קבעו להיפגש למחרת היום.

במסגרת הקשר הפלילי ולשם קידומו, בתאריך 15/1/18 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, הגיעו נאשם 1 ומיארה ברכבת מסוג סקודה אקטיביה, מ.ר. 950-53-49 (להלן: **הסקודה**) בה נהג חיימוב אל ביתו של נאשם 4 ברחוב מרדיי בנוטוב בתל אביב (להלן: **ביתו של נאשם 4**), בהמשך הצטרפו אליו נאים 2 ו-3.

במסגרת ה"קשר הפלילי" ולשם קידומו ב ביתו של נאשם 4 סוכם בין הנאים 2,1,2 ו-3 כי נאים

1. יקבע פגישה עם המנוח ז"ל מול בית הוריו של המנוח ברחוב הבנים 15 בחולון (להלן: **בית הורי המנוח**), אליה יגיע יחד עם מיארה וחימוב. מיד אחר כך יגיעו נאשימים 2 ו-3 על גבי אופנעו וירו בפלג גופו התחתון של המנוח, כשהנאשימים 2, 1, 2 ו-3 אדישים לאפשרות שיגרמו למותו.

במסגרת הקשר הפלילי ולשם קידומו, נסעו נאשימים 2, 1 ו-3 ביחד עם חימוב ומיארה בסΚΩΔΑ לעבר בית הוריו של המנוח, כאשר הגיעו בסמוך לבית הוריו של המנוח סימן נאשם 1 לנאשם 2 את המקום בו עתיד להיערך המפגש עם המנוח, על מנת לירוח בו ולגרום לו חבלה חמורה בידיהם נאשימים 2 ו-3.

בהמשך לאמור ולצורך קידומו של הקשר הפלילי, הגיעו נאשם 1, מיארה וחימוב אל ביתו של נאשם 4 במהלך השהות, מסר נאשם 4 לנאשם 1, בנסיבות מיארה וחימוב, אקצת חצי אוטומטי מסוג וולטר, קליבר 7.65 מ"מ מספר סידורי 181598 (להלן: **האקדח**) וכן תחמושת עברו, אותן החזיק בביתו. כמו כן לבקשתו של נאשם 1 מסר לו נאשם 4 שני זוגות בגדים כהים (להלן: **"פרטי הלבוש"**).

בהמשך, בשעה 18:30 או בסמוך לכך, במסגרת הקשר הפלילי ולשם קידומו, נפגשו נאשימים 1, 2 ו-3 מיארה וחימוב בבית אמו של נאשם 1 ברחוב זלמן שזר בתל אביב. במעמד זה שב ותדרך נאשם 1 את נאשימים 2 ו-3 אודות פרטי התוכנית, מסר להם את האקדח וסייע להם ללבוש את פרטי הלבוש על בגדייהם.

במסגרת הקשר הפלילי ולשם קידומו, שוחח נאשם 1 עם המנוח בשעה 19:44 וקבע להיפגש עמו בסמוך לבית הורי המנוח. לאחר השיחה הורה נאשם 1 לחימוב להסיע אותו ואת מיארה אל הפגישה עם המנוח.

בהמשך לשיחתו של נאשם 1 עם המנוח ולצורך הוצאתו לפועל של הקשר, הגיעו נאשם 1, מיארה וחימוב בשעה 19:50 או בסמוך לכך, בסΚΩΔΑ לפגישה עם המנוח. מיד עם הגעתם, יצאו נאשם 1 ומיארה מהרכב ונפגשו עם המנוח אשר המתין להם מול בית הוריו. באותו העת, המתין ابوו של המנוח מטרים ספורים ממוקם המפגש וזאת לבקשתו של המנוח אשר חשש מן המפגש.

במועד האמור, הורה נאשם 1 למנוח כי ימסור את הטלפון הנייד שלו לאביו והמנוח עשה הדבריו.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו נאשימים 2 ו-3 רכובים על גבי קטנווע טימקס, מ.ר.

33-256-79 שלוחיתizia של הוסטירה (להלן: **הטימקס**), אל מקום המפגש. עם הגעתם של השניים, נמלטו נאשם 1 ומיארה ונכנסו אל הסקוודה בעוד המנוח חצה בריצה את הכביש בניסיון להימלט לכיוון אביו אשר שהה בסמוך. בשלב זה, ירד נאשם 2 מהטימקס וירא עם האקדח 3 כדורים לעבר פלג גופו התחתון של המנוח, כאשר אחד מה כדורים חדר לרגלו של המנוח והשני לבינו.

מיד לאחר המתואר לעיל, נמלטו נאשמים 2 ו-3 מהמקום כשהם רוכבים על גבי הטימקס אולם נעצרו על ידי המשטרת בסמוך, נאשם 1, חיימוב ומיארה נמלטו בסקוודה לאור יהודה, אך נעצרו מאוחר יותר על ידי המשטרת.

המנוח פונה בבהילות לבית החולים ולפסון, שם נקבע מיד מותו כתוצאה מפציעי היר. במשימות אלו קשרו הנאשמים 1, 2 ו-3ivid עם מיארה וחימוב קשור לביצוע פשע בגיןם באדישות למותו של המנוח.

במשיו נאשם 4, החזיק נשק שלא כדין ונתן לנאשם 1 אמצעים לביצוע פשע.

הוראות החקוק על פיהם הרשעו על פי הודהתם הנאשמים 1 ו-3 הן:

הריגה (באדישות) עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין (כהגדرتה טרם תיקון 137 תשע"ט-2019).

קשרת קשור לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ג-1977.

נאשם 4 הורשע על פי הודהתו בעבירות:

החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין התשל"ג-1977.

ובמתן אמצעים לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 498(א) לחוק העונשין התשל"ג-1977.

6. בישיבת 16.7.24 הציגו באי כוח הצדדים בפני בית המשפט הסכמה עונשית בעניינים של נאשמים 1 ו-3 ובישיבת 18.7.24 הוצגה הסכמה דומה בעניינו של נאשם 4.

7. בעניינו של נאשם 1 עתרו הצדדים להטלת עונש מאסר בפועל לנאשם לתקופה של 16 שנים, בנייני ימי מעצרו ועונשים נלווים. מאסר מותנה שתלי ועומד נגד נאשם 1 שמשכו 18 חודשים, עטרה

המדינה להפעלתו באופן חלקי, כר ש-12 חודשים מהם ירוצו במצטבר ל-16 שנים המאסר ו-6 חודשים בחופף להם.

הגנה, על פי המוסכם רשאית לטעון וכך טענה, שיש לחפות את כל תקופת התנאי למאסר העיקרי.

בעניינו של נאשם 3 הוסכם בין הצדדים כי יוטלו עליו 9 שנים מאסר בפועל בגיןו ימי מעצר ועונשים נלוויים והפעלה במצטבר של מאסר מותנה בין 12 חודשים. כן הוסכם בין הצדדים שבנסיבות ואף שקיימת חובת תסקירות מבחן בעניינו של נאשם 3, לא "ירך צהה בשל העונש המוסכם בין הצדדים".

בעניינו של נאשם 4 הוסכם כי יוטלו עליו שנתיים מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בעונשים הנלוויים הוסכם, כי הנואשמים יפיצו את משפחחת נפגע העבירה יוסי שרייקי המנוח בשער כולל של 750,000 ₪ על ידי הנואשמים ובמספר פעימות.

בנוסוף הוסכם כי הקטנוו מסווג מאהה טימקס מס' רישי 33-226-27 בעלות נאשם 1 יחולט לטובת אוצר המדינה.

8. בטיעונו לעונש, ב"כ התקבעה עתר לכבוד הסדר הטיעון שבין הצדדים תוך שהוא עומד על מניעי המדינה בהסכםתה להסדר. הצורך במיצוי הדיון לאור המשכות ההליכים וסופיות הדיון, ב"כ המדינה ציין כי משפחחת המנוח אינה מקבלת את הסדר הטיעון בברכה ומתנגדת לו, אך ניהול ההליך כבכל הליך פלילי, הוא בידי המדינה האמונה על העניין הציבורי.

עוד טען ב"כ המדינה, תוך שהוא מפנה לפסיקה התומכת בעמדתו, לרבות פסק הדיון שהטיל על נאשם 1 את התנאי, על הדמיון בין המקורה דן במקורה דاز, על הצורך להפעיל את המאסר המותנה בעניינו של נאשם 1, כעמדת המדינה במצטבר לעונש המוסכם בין 16 השנים, שיוטלו בתיק הנוכחי.

הסניגורים, כל אחד בთורו, עתר לכבוד הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים והגנו על ערכיתו. בא כוחו של נאשם 1 הציב על נסיבותיו האישיות ובעיקר על האירוע הטרגי שארע לאחרונה, עת מתנקש אלמוני רצח את אשתו המנוחה אלמוג לניגד עיניו ובפני 4 ילדי הקטנים, שהגדול שבהם הוא בן 6 שנים. לעומת זאת, הפסיקה שהציג ובנסיבות האישיות שפורטו, מן הרואין לחפות את המאסר המותנה התלויה נגד הנאשם 1 במלואו לעונש מאסרו.

9. נאשם 1 בדבריו האחרונים הביע חרטה באומרו:

"דבר ראשון אני לוקח אחריות מלאה ומבקש סליחה ומתנצל בפני המשפחה באופן ממשמעותי, ובגלל זה הסכמתי לפצות פיצוי ממשמעותי למרותה שהמצב שלי

הכללי על הפנים. אני עבריין, היתי עבריין וכך גודلت עד שנולדו לי הילדיים ושם התנטקי מהcoil ועשה שינויים ועובד טיפולים באופן פרטני מבלוי שאף אחד מחיבב אותי בשבייל להיות אבא ראוי לילדיים שלי בכל מקרה קשה להיות בסיטואציה זו, ולהסביר אותה לילדיים. כל התהילה הזה של הכנסתה לכלא המשמעות משפחות ואני אמונה לילדיים ולעבורי טיפול עם הילדיים כדי להסביר להם מה עומד לקרות. אני מבקש את רחמי ביהם"ש ומבקש סליחה ובאמת מתנצל ושהבאתי את הכסף מאיפה שאין לי אני ההוכחה שהפשע לא משתלם. אני קחו את כל הנזקים שלי ותראו שהפשע אינו משתלם".

נאשם 3, אף הוא, הביע חרטה ובקש סליחה משפחתי המנוח. כן עמד על הפגיעה הקשה שנגרמה לו בשל תיק זה, לו ולמשפחה.

אף נאשם 4 בדבריו בטרם מתן גזר הדין הביע את צערו ובקש את סליחת משפחתי המנוח. הביע אחריות על מעשיו והבטיח לא לחזור שוב אל עולם הפשע.

10. הערך החברתי הנעלם והחשוב ביותר בו פגעו הנאשמים הוא ערך קדושת החיים. אדם, איש משפחה בעל וاب לילדים איבד את חייו בשל סכום חסר חשיבות וערן.

בשל כך נדרש בית המשפט להעניש בחומרה הולמת את מבצעי הפשע שהביאו למעשה הנפשע. בא כוח הצדדים הציגו לבית המשפט ענישה מוסכמת מרבית רכיבי הענישה ועל פי הפסיכיה הנוגגת בדבר כבוד הסדר טעון והקווים המנחים שנקבעו בע"פ 98/1958 פלוני נ' מדינת ישראל פד"י נ"ז (1) 577. ע"פ 2021/17 ייחיאל מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.17) ובהתאם למתחם הענישה בעבירות ובנסיבות המקירה שבפניינו, מצאנו לקבוע כי علينا לכבד את הסדר הטיעון שהוצע בפניינו. כך ננהג מקום שUIKit הסדר הטיעון הושג בסיוועו של שופט מגשר (ע"פ 1454/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.15).

11. לאופן הפעלת המאסר המותנה התלייתו ועומד נגד הנאשם 1, שמענו טיעונים לכך ומכאן. סעיף 58 לחוק העונשין קובע את ברירת המחדל על פייה יש להפעיל מאסר מותנה באופן מצטבר, זולת עם בית המשפט יצואה, מטעמים שירשמו, שתתי תקופות המאסר, כולל או קצרן יהיו חופפות. גלוון הרשותי של נאשם 1 מחזקיק 13 הרשותות קודמות בעשרות עבירות, רבות מהן עבירות אלימות, החל מהיותו קטין. זה מקרוב שוחרר ממאסר ולמרות זאת חזר לסתורו.

12. נאשם 1 הצהיר בפניינו כי תמו ימי העברינות בחיו, אך גם הצהיר כך בעבר, ראו טיעונו לעונש בתיק בו נגזר עליי המאסר המותנה. פסיקתו של בית המשפט העליון בגין דא הינה תלות נסיבות. כך בענין ע"פ 478/23 אסלם חופהש נ' מדינת ישראל (26.2.2024) הורה בית המשפט העליון על חפיפה מלאה של עונש המאסר על תנאי, כך גם נהג בית המשפט העליון בע"פ 804/13 דמטרי שדרין נ' מדינת ישראל (22.07.15) ובמקרים נוספים. בע"פ 673/23 יעקב סטרוג נ' מדינת ישראל (16.7.24) הפחית בית המשפט העליון בגזר דיןו של נאשם 13.5 שנים מאסר

ל-12.5 שנים. והנימוק לכך תואר בפסקה 24 לפסק הדין:

המערער שכל את בנו כשנתים לפני מועד האירוע מושא כתב האישום. הדבר אירע במסגרת תאונה מצערת שהתרחשה במהלך שירותו הצבאי. לモותר לציין כי חיו של המערער השני לבלי הכר. פטירת בנו אופפת במידה רבה את האירוע, כפי שניתן ללמידה מאמרתו במהלך האירוע עצמו שתוארו בדבריה של לי (איבדתי בן אחד, אני לא יכול לאבד גם בת"ה 104) אלא רק שבית המשפט מחוזי לא שקל עניין זה כנסיבה לקולה (ראו למשל סעיף 40 יא (8) לחוק) - מבין שורתיו של גזר הדין משתמע שהדבר נקל לחובתו. בנסיבות אלה, נפלה טעות בגזר הדין אשר הצדיקה את התurbותה של ערצת הערעור בדרך של הקלה בעונשו של המערער (לענין רף התurbות ראו למשל: [ע"פ 2189/23 אהרון נ' מדינת ישראל, פסקה 35](#) (20.2.2024)).

מאובדן כה כאב, כזה שחווה המערער עת איבד את בנו במהלך שירותו הצבאי, אין מקום להתעלם בנסיבות העונש. מובן כי משמעותו אינה פחותה מנסיבות דוגמת גיל. נאשם או מצבו הכלכלי - הנשקלות על ידי בית המשפט במלואת גזרת העונש עניין של יום ביוםו. הגם שבוחמותם של מעשי הנפשעים של המערער קשה להפריז, ואין למצוא בנסיבותיו ולו ראשית הצדק להם - עניינו מצדיק הקלה מדוודה בעונש שנגזר עליו כמצותו של תיקון 113".

13. איננו יודיע נסתרות ואף שהננו מקווים שהנאשם 1 סר מדרכו הרעה ומדובר העברינות כפי שהבטיח, הננו סבורים כי הטרגדיה שפקדה אותו עם רצח אשתו, אך לאחרונה, והותרת 4 ילדים קטנים יתומים ממש, תשכנעו אכן לפתח דף חדש בספר חייו. כך ניחס משקל לעניין שבנדון גם למצבו הרפואי הגוף והנפשי מתוך תקווה זו ומונכנותו לפצות את נפגעי העבירה בתיק דן, ואך מעבר לסכום המרבי הקבוע בחוק העונשין, יש כדי לבוא לקראותו ולראות באלו טעמים מיוחדים, המצדיקים חפיפה מלאה בין עונש המאסר המוטל עליו עתה והמאסר המותנה המופעל עליו.

סוף דבר

14. לפיכך הננו גוזרים את דיןם של הנאים כלהלן:

א. **נאשם 1** ישא בעונש מאסר בפועל של 16 שנים בגין ימי מעצרו מיום 15.2.2018 ועד יום 21.12.23. המאסר המותנה שהוטל על נאשם 1 בתפ"ח 25218-11-13 מחוז תל אביב ביום 14.7.14 למשך 18 חודשים יופעל באופן חופף לעונש המאסר שהוטל בתיק דן.

מאסר על תנאי של 18 חודשים שבמשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסרו לא יעבור העבירות בהן הורשע ו/או עבירות אלימות מסווג פשוט, או ניסיון או סיוע או שידול לביצועו.

מاسر על תנאי של 9 חודשים שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לא עבר עבירות אלימות מסווג עוון או נסיון או סיוע או שידול לביצוע.

הנאשם 1 ישלם פיצוי למשפחה המנוח בסכום של 620,000 ₪ שהופקדו בבית המשפט עד היום.

קטנוע ימאהה מ.ר. 33-79256 מחולט לטובת המדינה.

ב. נאשם 3 ישא עונש מאסר בפועל למשך 9 שנים בגין עבירות מיום 15.1.18 ועד 28.2.22.

מاسر המותנה שהוטל על נאשם 3 בת"פ 51916-9-14 ביום 14.5.15 למשך 12 חודשים יופעל במצטבר לעונש המוטל המותן בתיק דן.

סך הכל ירצה הנאשם 3, 10 שנות מאסר בפועל.

מاسر על תנאי של 18 חודשים שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא עבר עבירות בהן הורשע או עבירות אלימות מסווג פשע או נסיון או סיוע או שידול לביצוע.

מاسر על תנאי של 9 חודשים שבמשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר לא עבר עבירות אלימות מסווג עוון או נסיון או סיוע או שידול לביצוע.

נאשם 3 ישלם פיצוי של 130,000 ₪ למשפחה המנוח שהופקדו בבית המשפט עד היום.

ג. נאשם 4 ישא בעונש מאסר בפועל של שנתיים בגין עבירות מיום 12.2.18 עד יום 6.3.19.

מاسر על תנאי של 18 חודשים שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא עבר עבירות בנסח או עבירות אלימות מסווג פשע או נסיון או סיוע או שידול לביצוע.

מاسر על תנאי של 9 חודשים שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא עבר עבירה בהן הורשע או עבירות אלימות מסווג עוון או נסיון או סיוע או שידול לביצוע.

ד. כל הנאשמים יתיצבו לריצוי המاسر ביום 13.10.24 בכלא ניצן עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, טלפונים 089787336, 087787377 וכן להתעדכן באתר האינטרנט

של שב"ס, בראשית הצדוק הראשוני שניtan להביא בעת ההתייצבויות.

ניתן בזה צו כללי להשמדת, חילוט או החזרת מוצגים שנאספו בתיק זה על פי הנחיות שתיתן התביעה למשטרה.

ניתן היום, _____ 18 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.